

Can Romeguera

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Camí del turó de Can Grau. Polígon 14. Parcel·la 10
Emplaçament Veïnat de Puig Castellar
Alçada: 257

Coordenades:

Latitud: 41.69391
Longitud: 2.59204
UTM Est (X): 466052
UTM Nord (Y): 4615873

Classificació

Número de fitxa 08082 - 172
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Parcialment enfonsada, amb gran quantitat de murs visibles. El forn de pa ha començat a enfonsar-se.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08081A014000100000BZ
Fitxes associades:
[La Manilla](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 01/03/2022 - 09:55

Descripció

Can Romeguera és una casa situada a l'inici de la canal del Sot de Can Romeguera, de la qual aquesta darrera en pren el nom. Quan es puja pel camí en direcció al turó de Can Grau, que fa de partió entre els municipis de Fogars i Sant Celoni, la casa queda ensotada, a mà dreta de la pista, abans que aquesta desemboqui a la pista carenera que mena, a mà dreta cap el turó de Can Grau i cap a l'esquerra, pel collet de Can Rodon, al Serrat de les Creus.

Està parcialment enfonsada, sense coberta tot i que conserva l'estructura. És de planta quadrangular, construïda adaptant-se a l'orografia escarpada del terreny, amb planta baixa i pis. Les obertures són senzilles, sense emmarcaments rellevants de pedra treballada. Es conserva alguna llinda de fusta amb muntants reforçats de maó. Sembla que tenia un parell d'habitacions al pis de dalt i la cuina amb l'entrada orientada al sud. El sostre era empostissat i la coberta de teula àrab. Els murs mesuren entre 0'40 m i 0,50 m de gruix. Estan fets de pedra extreta del mateix marge del camí, collada amb fang. L'arrebossat, tant de les façanes exteriors com de les dependències interiors és de morter de calç.

Un mur de pedra de més de dos metres d'alçada reforça el marge on reposa la seva fonamentació, alhora que aquest, en part, ha servit per a adossar-hi els diferents annexos de la casa com el galliner, la cort i la porquera, de la qual encara se'n conserva bona part amb la menjadora i un porxo. En els murs que queden dempeus es poden observar les restes de l'emplaçament de la campana de la llar de foc, amb el forn de pa, el cendrer i la teiera a mà esquerra, amb l'olleta encastada en el mur, en perfecte estat de conservació. Entrant pel que era la porta principal, a mà esquerra es veuen les restes de l'encaix d'un cossi que recollia l'aigua de la font a través d'una canal feta de teules permetent que hi hagués aigua a l'interior de la casa.

Observacions:

En les escriptures de finals del segle XIX consta amb el nom de Can Bieló.

La font, situada en la mateixa canal, un xic més amunt de la casa, no s'ha localitzat. Però estava encastada en el marge, amb un broc central collat en un bloc de pedra. L'aigua que rajava queia en una pica, també de pedra. Aquesta aigua servia per beure i cuinar. Un xic més avall hi havia un biot conegut com el Molleric d'en Romeguera, que un cop ple permetia servir d'abeurador per la burra, agafar aigua pel bestiar i regar dues petites feixes on tenien l'hort i per rentar la roba.

Història

De Can Romeguera se'n té documentació a partir de la informació proporcionada pel cadastre de 1862, on s'indica que la propietària és Rosa Dalmau i Fornés, vídua de Bartomeu Lloveras amb qui ja hi devia viure. La finca posseïa dues quarteres i mitja de secà, vuit quartans de vinya, mitja quartera de sureda, sis quarteres de castanyeda, mitja quartera de bosc i vuit quarteres d'erm. També tenien un ruc. L'any 1889, Rosa Dalmau morí ofegada a l'edat de 73 anys a la bassa de la casa, situada més avall i emboscada. El seu fill, Josep Lloveras i Dalmau hi viurà amb la seva esposa, Anna Prats i Forts i el seu fill Jaume. Amb ells també hi conviuran varis germans d'en Josep (l'Andreu, en Vicenç i l'Antoni). En Josep fou regidor i alcalde interí de Fogars.

El fill de la parella es casa amb Elvira Montsant. Viuran amb els seus fills (Josep i Carme, Joan i Eudald) i amb els oncles paterns (en Vicenç i l'Andreu). L'any 1921, el matrimoni marxa a fer de masovers a Can

Forn i a partir de l'any següent en aquesta casa hi viuran un seguit de masovers que portaran les terres. L'hereu es casà amb Maria Massó.

De 1922 a 1924, el matrimoni format per Martí Anfrons i Valls i Carme Riera i Riera.

De 1928 fins l'any 1932, Joan Expòsit i Antònia Cornet.

Un cop varen marxar tots els masovers, la casa quedà a l'abandó. La gent agafava les olives i les castanyes fins que els propietaris, farts de no poder anar a collir, tallaren els arbres per fer-ne carbó. Cap a mitjan del segle XX, el darrer propietari de la nissaga Lloveras, vengué la finca.

Aquestes famílies vivien de la terra i del bosc. Plantaven una petita vinya d'on treien el vi per al consum propi. Tenien varies oliveres, una castanyeda i l'hort; en la terra de secà hi sembraven fesols de mata. La resta els ho proporcionava el bosc (carbó, cireres, cacera, glans que recol·lectaven i duien a vendre, bolets i cireres d'arboç amb les quals en feien mermelada). Quan recol·lectaven les olives les posaven en una pica de pedra i les anaven trepitjant amb els peus, calçats amb uns esclops revestits amb claus. Quan estaven ben triturades, omplien la pica amb aigua calenta i recollien l'oli que surava per decantació. A més del consum propi, l'excedent de castanyes les duien a Hostalric, al mercat o les deixaven per vendre a Ca l'Esclopeter Montsant que eren familiars.

Bibliografia

FUGAROLAS i MASÓ, Jaume i VILÀ i CAMPS, Josep (2007). *Fogars de La selva, temps ha*. Fogars de La Selva: Edició dels autors.

